

[Kurt Hansen]

Jeg vil vælge at overhøre fru Lilli Gyldenkildes lille finte om det virkelige liv. Derimod vil jeg bede fru Lilli Gyldenkilde om at forklare, hvilke områder hun tænker på. Jeg fremdrog eksemplet med efterskolen, hvor de unge mennesker bor og først skal i seng kl. 22, og hvor man godt kan overholde 11 timers bestemmelsen. Det er da ellers et ekstremt eksempel, hvor man måtte forestille sig at der i givet fald skulle gives dispensationer. Men når det ikke er nødvendigt inden for sådanne områder, på hvilke områder mener SF så at det er nødvendigt at give disse dispensationer? Det kan ikke nytte noget, at fru Lilli Gyldenkilde ryster på hovedet. Jeg synes, det er vigtigt, at man, når man kommer med en udtalelse, der kan være med til at lukke op for en udvanding af de rettigheder, lønarbejderne har, klart kan præcisere, at det er dér og dér; fordi forholdene er så specielle, at det overhovedet ikke kan fungere, uden at man giver dispensationer. Jeg synes, det ville være rart at få at vide, hvad det er for nogle områder, SF har i tankerne.

Chr. Christensen (KrF):

Siden den nye skolelov blev vedtaget, er der lagt øgede byrder på lærerne. Den sidste tids udvikling har jo også lagt store sociale arbejdsopgaver over på lærerne. Man skal passe på, at man ikke understøtter den tanke, at lærerens arbejde derhjemme kun er, at han tænker på, at næste dag skal børnene stå på hænder i gymnastiksalen, og ikke andet. Der ligger for enhver seriøst arbejdende lærer – og det er nødvendigt at være seriøst arbejdende for overhovedet at være i folkeskolen i dag – flere timers forberedelse til hver eneste skoledag, og hvis lærerne ikke tager disse forberedelser, vil arbejdet ikke kunne lykkes. Derfor er det væsentligt, at man har for øje, at lærernes tid ikke misbruges, men spørgsmålet er, om 11 timers reglen hjælper dem. Efter min opfattelse er 11 timers reglen en enorm belastning for skole og hjem-samarbejdet, og det er i mange tilfælde en vældig belastning for lærerne. Det vanskeliggør lærernes arbejde.

Lad mig som eksempel nævne skolenævnsmøderne, som jo skal slutte kl. 21. I mange tilfælde er skolenævnene ikke i stand til at mødes før kl. 19, i nogle tilfælde først kl. 20. Når skolenævnet er kommet ind i ar-

bejdet og lærerne går kl. 21, kan skolenævnet ikke træffe beslutninger mere. Det vil sige, at en ikke-stemmeberettiget part blokerer en folkevalgt forsamlings beslutningsproces. Det er i sig selv et stort spørgsmål, om det er rigtigt.

Så er der en anden ting, og det er den belastning, der kan ligge i, at læreren skal gå kl. 21, men hvis han bliver derudover, skal han dagen efter holde en fritime. Det kan godt ske, at en lærer har en time, som det er meget væsentligt at få taget for at få stoffet klaret. Hvis en sådan lærer mener, at hensynet til arbejdet og børnene kræver hans tilstedeværelse i denne time, og at det ikke er en vikar, der har den, risikerer både han og hans inspektør at blive indberettet for at overtræde lovbestemmelsen; det er sket i nogle tilfælde. Det er en hård belastning for en sådan lærer.

Det er også en hård belastning for et skolenævn at skulle sidde til kl. 21 sammen med læreren og så se ham gå ud ad døren for at gå over gangen og ind i et lokale ved siden af og tage en time i den kommunale ungdomsskole; det må han gerne. Det er umuligt for forældrenes repræsentanter at forstå logikken i en sådan lovbestemmelse, og det er en enorm belastning for den lærer, der bliver udsat for det.

Endelig er der lejrskolen. Jeg har adskillige gange været på lejrskole med hold, og jeg ved, hvilken arbejdsopgave det er. Jeg ved også, at begge parter, når de kommer hjem efter et 8 dages lejrskoleophold, i allerhøjeste grad kunne trænge til at sunde sig lidt. Men nu opstår f. eks. den situation, at en lejrskole kommer hjem om fredagen, hvorefter bestemmelserne tilsiger, at læreren skal holde en fridag derefter. Det vil i virkeligheden sige, at børnene skal hvile ud lørdag og søndag for at være parate til at gå i skole om mandagen, men at læreren lidt groft sagt faktisk skal passe på, at han ikke får hvilet ud lørdag og søndag, for han skal hvile ud mandag.

Det er urimeligt at udsætte en lærer for en sådan belastning, for det er en kolossal belastning både over for forældrene og over for børnene.

Derfor har vi den største sympati for dette forslag, og jeg vil næsten sige, at hvis ikke vi kan få noget af det igennem, påtager folketinget sig et enormt ansvar for, at samarbej-